

Przewodniczący Komisji Krajowej

Piotr Duda

80-855 Gdańsk, ul. Wały Piastowskie 24
tel. + 48 58 308 44 80 fax +48 58 308 42 19
kkszz@solidarnosc.org.pl

DN/73896/198/18

Gdańsk, dnia 7 lutego 2018 r.

Szanowna Pani
Marianne Thyssen

Komisja Europejska
DG ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych
i Włączenia Społecznego

Szanowna Pani Komisarz,

z uwagą śledzimy działania Komisji Europejskiej na rzecz określenia zasad dotyczących transportu międzynarodowego na poziomie unijnym, w szczególności w kwestii Pakietu Mobilności. Niewątpliwie skomplikowana materia dotycząca specyficznej pracy kierowcy wykonującego przewozy na terenie różnych państw członkowskich Unii Europejskiej, wymaga odpowiedzialnej i kompleksowej regulacji uwzględniającej szczególny charakter pracy kierowcy.

Chciałbym polecić Pani szczególnej uwadze problem zgłoszony przez Krajową Sekcję Transportu Drogowego NSZZ „Solidarność”, o którym mowa w załączonym piśmie skierowanym bezpośrednio do Pani Komisarz. W Polsce pracownicy transportu międzynarodowego, za wyjątkiem kierowców przewozów kabotażowych, nie są traktowani jak pracownicy delegowani. Z analizy prawnej dokonanej przez ekspertów związkowych wynika, że kierowcy są pracownikami delegowanymi ponieważ dyrektywa 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, wykluczyła z zakresu swojego zastosowania tylko przedsiębiorstwa marynarki handlowej w odniesieniu do załóg morskich statków handlowych. Wszystkie pozostałe branże, w tym transport międzynarodowy, objęte są zakresem oddziaływania ww. dyrektywy.

W związku z powyższym proszę o szczegółowe zapoznanie się z pismem Krajowej Sekcji Transportu Drogowego NSZZ „Solidarność” i zajęcie stanowiska. Od udzielonej odpowiedzi, jeśli potwierdzi Pani delegowanie w transporcie międzynarodowym, NSZZ „Solidarność” uzależni ewentualne kolejne działania na poziomie krajowym lub unijnym w celu dostosowania polskich przepisów do stanu zgodnego z prawem unijnym.

Z poważaniem

Załącznik:

1. Pismo Krajowej Sekcji Transportu Drogowego NSZZ „Solidarność”

Krajowa Sekcja Transportu Drogowego NSZZ „Solidarność”

National Road Transport Section NSZZ „Solidarność”

03-734 Warszawa ul. Targowa 74

tel. +48 22 619 64 08 fax. +48 22 473 38 41

www.solidarnosc.org.pl/kstd e-mail: biuro.kstd@solidarnosc.org.pl

Warszawa, dnia 6 lutego 2018r.

KSTD – 02/02/2018

Szanowna Pani

Marianne Thyssen

Komisja Europejska

DG ds. Zatrudnienia,

Spraw Społecznych

i Włączenia Społecznego

Szanowna Pani Komisarz,

W nawiązaniu do wypowiedzi dr Ewy Podgórskiej-Rakiel na spotkaniu Komitetu Ekspertów w dniu 26 stycznia w Brukseli (Meeting of the Committee of Experts on Posting of Workers 26.01.2018) na temat problemów w stosowaniu do pracowników transportu międzynarodowego dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, chcielibyśmy zwrócić uwagę na poniższy problem.

W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług, w art. 2, krajowy ustawodawca przyjął, że przepisów tej ustawy nie stosuje się do:

- 1) przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do załóg morskich statków handlowych;
- 2) **transportu międzynarodowego, z wyłączeniem przewozów kabotażowych.**

Jednakże, zgodnie z art. 1 dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług, przepisów dyrektywy nie stosuje się tylko do przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do personelu pływającego. Dlatego, naszym zdaniem transport nie został wyłączony z zastosowania przepisów

o delegowaniu pracowników. Powyższy problem zgłoszony został z prośbą o wyjaśnienie na Zespole do spraw międzynarodowych Rady Dialogu Społecznego, jednakże z uzyskanej z Ministerstwa Spraw Zagranicznych odpowiedzi jednoznacznie wynika, że kwestionowana ustawa nie zostanie zmieniona, ponieważ zdaniem Ministerstwa transport nie jest objęty przepisami dyrektywy 96/71/WE. W świetle informacji jakie docierają do nas z wypowiedzi Komisji Europejskiej, co zresztą zostało potwierdzone także przez przedstawiciela Komisji na spotkaniu Komitetu Ekspertów w dniu 26 stycznia do którego się odnosimy, branża transportu międzynarodowego objęta jest przepisami dyrektywy 96/71/WE.

Przy okazji pragniemy zwrócić uwagę na inną jeszcze nieprawidłowość w kontekście ratyfikacji przepisów Unii Europejskiej odnośnie delegowania pracowników. Otóż w niewłaściwy sposób w Polsce wdrożono dyrektywę z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (91/533/EWG). Ta dyrektywa wdrożona została do Kodeksu pracy odwrotnie. Przepis który wdraża art. 4 przedmiotowej dyrektywy o obowiązkach informacyjnych dla pracowników wyjeżdżających za granicę, to w Polsce art. 29¹ Kodeksu pracy. Jednak w Polsce dotyczy on tylko pracowników skierowanych do pracy na obszarze państwa **niebędącego członkiem Unii Europejskiej**. Pomimo interwencji Zespołu do spraw międzynarodowych Rady Dialogu Społecznego, również i ta nieprawidłowość nie została do dnia dzisiejszego usunięta.

Obie przedstawione kwestie są istotne z punktu widzenia pracowników transportu międzynarodowego. Wobec niemożności uzyskania stanu zgodnego z prawem unijnym na poziomie krajowym, zwracamy się do Pani z prośbą o informację, czy Polska zasadnie wyłączyła transport międzynarodowy za wyjątkiem przewozów kabotażowych, z dyrektywy o delegowaniu pracowników? Ponadto, czy art. 29¹ Kodeksu pracy wymaga zmiany w celu objęcia zakresem swojego zastosowania także pracowników kierowanych do innych państw członkowskich? Wydaje się, że w przyszłości ten przepis Kodeksu pracy (art. 29¹) miałby także zastosowanie do pracowników transportu międzynarodowego.

2 wyrazami szacunku

Sekretarz
Rady Krajowej Sekcji Transportu Drogowego
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Gerard Skrc

Przewodniczący
Rady Krajowej Sekcji Transportu Drogowego
NSZZ „SOLIDARNOŚĆ”

Tadeusz Kucharski

Zastępca Przewodniczącego
Rady Krajowej Sekcji Transportu Drogowego
NSZZ „Solidarność”

Tomasz Michalak

Kontakt merytoryczny w powyższych sprawach:

dr Ewa Podgórska-Rakiel

Zespół Prawny

Komisja Krajowa NSZZ „Solidarność”

e-mail: ewa.rakiel@solidarnosc.org.pl

Załączniki:

1. Wyciąg (art. 1, 2, 24, 25) z ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. poz. 868).
2. Wyciąg z przepisów Kodeksu pracy – art. 29¹
3. Pismo Zespołu ds. międzynarodowych Rady Dialogu Społecznego do Ministerstwa Spraw Zagranicznych (z dnia 24.04.2017 r.)
4. Odpowiedź Ministerstwa Spraw Zagranicznych na pism Rady Dialogu Społecznego (z dnia 7 maja 2017 r.)
5. Protokół z Zespołu ds. międzynarodowych z dnia 19.04.2017 r.

PROTOKÓŁ
z posiedzenia Zespołu problemowego ds. międzynarodowych
w ramach Rady Dialogu Społecznego
w dniu 19 kwietnia 2017 r., godz. 11.00

Miejsce posiedzenia: Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie, sala „F”.

Posiedzeniu przewodniczył: Pan Bogdan Kubiak, Przewodniczący Zespołu problemowego ds. międzynarodowych, NSZZ „Solidarność”.

W spotkaniu uczestniczyli Pani Renata Szczęch - Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych; członkowie Zespołu problemowego ds. międzynarodowych, zaproszeni eksperci i goście.

Porządek obrad obejmował:

1. Otwarcie posiedzenia i przyjęcie porządku obrad.
2. Przyjęcie protokołu z poprzedniego posiedzenia Zespołu.
3. Opinia w zakresie „Ocena zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej” przygotowana na zlecenie Rady Dialogu Społecznego – dyskusja.
4. Przygotowanie udziału Trójstronnej delegacji Polskiej w 106 sesji Międzynarodowej Organizacji Pracy w dniach 5-16 czerwca 2017 – przedstawiciel MRPiPS.
5. Wniosek OPZZ o przeprowadzenie ekspertyzy na temat ratyfikowanych (pod kątem ich właściwej implementacji) i nieratyfikowanych przez Polskę konwencji MOP oraz powodów zastanego stanu rzeczy – pismo z dn. 17.01.2017 – przedstawiciel OPZZ.
6. Sprawy różne.

Pan Bogdan Kubiak, Przewodniczący Zespołu problemowego ds. międzynarodowych, NSZZ „Solidarność”, przywitał członków Zespołu oraz zaproszonych gości. Otworzył posiedzenie. Zachęcił parterów społecznych do zgłaszania swoich uwag w formie pisemnej do opinii w zakresie „Ocena zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej”.

Przyjęto protokół z posiedzenia Zespołu z dnia 15 grudnia 2016 r.

Przyjęto porządek posiedzenia Zespołu.

Ad. 3

- ✓ Przedstawiciele MRPiPS oraz członkowie Zespołu potwierdzili, że zapoznali się z uwagami Ministerstwa Spraw Zagranicznych z dnia 31 marca 2017 r. do opinii w zakresie „*Ocena zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej*”.
- ✓ Przedstawiciele MRPiPS potwierdzili, że „*Uwagi MRPiPS do opracowania dr Marcina Wujczyka na temat oceny zgodności polskich regulacji z postanowieniami Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej*” z dnia 17 listopada 2016 roku są nadal aktualne.
- ✓ Uwagi MSZ mają charakter uzupełniający.
- ✓ **Pani Renata Szczęch**, przedstawiła ogólną informację na temat materiału przygotowanego przez MSZ. Poprosiła o ewentualne uwagi i opinie do tego dokumentu. Zadeklarowała gotowość do ich rozważenia.
- ✓ **Pani Barbara Surydykowska**, NSZZ „Solidarność” powiedziała, że strona związkowa poważnie traktuje kwestie związane z ratyfikacją Zrewidowanej Europejskiej Karty Społecznej i zgłosiła potrzebę podjęcia wspólnych działań ze stroną pracodawców ze względu na mechanizm ratyfikacji.
- ✓ **Pan Jacek Męcina**, Konfederacja Lewiatan, potwierdził, że strona pracodawców jest zaangażowana w omawiane kwestie. Dodał, że należy sprawdzić rzetelnie zakres zobowiązań także finansowych. Namawiał do dyskusji w tym zakresie.
- ✓ **Pani Renata Szczęch**, Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, zgodziła się i powiedziała, że obecnie należy dodać dodatkowe elementy związane z poziomem rozwoju ekonomicznego naszego kraju.
- ✓ Przedstawicielka MRPiPS, zaznaczyła, że z ekspertyzy dr Marcina Wujczyka i analiz MRPiPS wynika, że polskie prawo zawiera szereg niezgodności z ratyfikowaną przez Polskę Europejską Kartą Społeczną z 1961 roku.

Uzgodniono:

- *Kontynuacje dyskusji w tym zakresie na kolejnych posiedzeniach w celu skonkretyzowania dalszych prac Zespołu.*
- *Przekazanie członkom Zespołu przez MRPiPS materiału, notatki, która zawiera zestawienie wszystkich niezgodności prawa polskiego z kartą z 1961 roku oraz zestawienie artykułów Europejskiej Karty Społecznej z 1961 roku i Zrewidowanej*

Europejskiej Karty Społecznej, które można by było wziąć pod uwagę przy tworzeniu nowego Kodeksu Prawa Pracy.

Ad. 4

Pani Renata Lemieszewska, poinformowała o rozpoczętych przygotowaniach do kolejnej sesji Międzynarodowej Organizacji Pracy, która odbędzie się w dniach 5-16 czerwca 2017. Powiedziała o ustalonym składzie delegacji parterów społecznych, który został skonsultowany z ze wszystkimi organizacjami zgodnie z wzorem lat poprzednich:

Strona pracowników:

- *Pan Piotr Ostrowski, OPZZ – delegat*
- *Pan Adam Gliksman NSZZ „Solidarność” - Stały zastępca delegata*

Strona pracodawców:

- *Pani Izabela Opęchowska, Związek Rzemiosła Polskiego – delegat*
- *Pan Jacek Męcina, Konfederacja Lewiatan – Stały zastępca delegata*

Dodała, że posiedzenie inauguracyjne w dniu 5 czerwca br. zaplanowane jest na godzinę 11.30. Wyjazd delegacji parterów społecznych odbędzie się już w dniu 3 czerwca (sobota) w celu umożliwienia uczestnictwa w spotkaniach zaplanowanych na 4 czerwca (niedziela). Posiedzenia plenarne będą trwały od 7 do 14 czerwca z wyłączeniem popołudniowej sesji w dniu 12 czerwca. Najprawdopodobniej 8 i 9 czerwca (czwartek i piątek) nie będzie popołudniowych sesji plenarnych (w zależności od zainteresowania), ten czas będzie zrekompensowany czasem 12 i 13 czerwca, kiedy poranne sesje będą trwały od 9.30 do 13.30. Skierowała prośbę do parterów społecznych o uwzględnienie tego faktu przy ewentualnym planowaniu wystąpień podczas sesji plenarnej. 15 czerwca odbędzie się Światowy Szczyt Pracy, który będzie poświęcony inicjatywie Kobiety w pracy. Tego samego dnia popołudniu rozpocznie się przyjmowanie raportów z prac komitetów. Omówiła tematy prac komitetów. Dodała również, że 12 czerwca w sesji popołudniowej odbędą się wybory do Rady Administracyjnej na okres kadencji 2017 – 2020.

Sprawy organizacyjne:

- Delegacja parterów społecznych wylatuje 3 czerwca o godz. 16.30 (sobota) z Warszawy (wnioski dotyczące wylotów z innych miast będą dostosowywane), aby mieć możliwość wzięcia udziału w spotkaniach przygotowawczych. Powrót zaplanowano na 16 czerwca po południu.
- Doradcy techniczni wyjeżdżają 3 czerwca, a wracają 15 czerwca po południu.

- Zakwaterowanie: Nie ma pewności, że będzie to ten sam hotel, co w ubiegłym roku, ze względu na poważne obostrzenia, jednak będzie to hotel z tej samej sieci.
- Przed wyjazdem będą podpisywane umowy na wyjazd i odebranie pieniędzy, wstępnie zaplanowane na 31 maja – 2 czerwca w godzinach 13.00-15.00.
- **Pani Agata Oklińska**, Zastępca Dyrektora w Departamencie Dialogu MRPiPS, poinformowała o wcześniejszych problemach związanych z wstępną rezerwacją hotelu. Dodała, że delegaci, stali zastępcy i doradcy techniczni otrzymali od MRPiPS informacje z prośbą o roztropne zaplanowanie swoich wyjazdów, ponieważ w przypadku dokonywania zmian w godzinach i terminach będzie konieczność pokrywania kosztów z tym związanych z własnych środków. Przypomniała o prośbie, aby do końca kwietnia przekazać informację na temat planowanego okresu pobytu w Genewie w celu zoptymalizowania wydatków.
- Poinformowano, że hotel może znajdować się bliżej lotniska, MRPiPS nie ma wpływu na wybór hotelu. Cała delegacja parterów społecznych będzie zakwaterowana razem.
- MRPiPS potwierdzi w późniejszym terminie czy adres e-mail i telefon do osoby kontaktowej pozostaje ten sam.
- Komitet ds. migracji zarobkowej zakończy swoją pracę przyjęciem wniosków, które przedstawią postulaty, zarysują kolejne działania, jakie będą podjęte.
- **Pan Krzysztof Malecki**, FZZ, poruszył kwestię wyboru członków Trójstronnej delegacji Polskiej. FZZ jako reprezentatywna organizacja Rady Dialogu Społecznego do tej pory nie miała swojego reprezentanta. Dodał, że wybór delegatów i stałych zastępców powinien nastąpić w wyniku porozumienia, jednak w tym przypadku tak się niestety nie stało. Zgłosił sprzeciw dotyczący trybu wyłaniania delegatów parterów społecznych, jako wyraz dyskryminacji wobec jednej z central związkowych. Zgłosił uwagę, że nie odbyto dyskusji w tym zakresie na posiedzeniu Zespołu problemowego ds. międzynarodowych.

Pani Agata Oklińska, stanowczo zaprzeczyła, że rząd ma wpływ na wybór Trójstronnej delegacji i nie ingeruje w wyłonienie się reprezentantów. zaproponowała, aby poruszone kwestie był przedmiotem dialogu autonomicznego pomiędzy reprezentatywnymi organizacjami.

Pan Jacek Dubiński OPZZ, zwrócił uwagę na sedno problemu, czyli na fakt, że FZZ nie należy do MKZZ co powoduje, że nie bierze udziału w dyskusji na temat procedury wyłaniania delegata strony pracowniczej.

Przeprowadzono wnikliwą dyskusję na temat procedury wylaniania Trójstronnej delegacji Polskiej w 106 sesji Międzynarodowej Organizacji Pracy

Ad. 5

Pan Jacek Dubiński, OPZZ, powiedział, że przedstawiony wniosek ogranicza zasięg ekspertyzy do części instrumentów Międzynarodowej Organizacji Pracy, czyli podstawowych sfer, które najczęściej dotyczą obywateli zatrudnionych i zamieszkujących w Polsce. Podtrzymał opinię, że taki przegląd powinien zostać dokonany.

Członkowie Zespołu przeprowadzili dyskusję na temat zmodyfikowanego wniosku OPZZ z dnia 17.01.2017 roku o przeprowadzenie ekspertyzy na temat ratyfikowanych (pod kątem ich właściwej implementacji) i nieratyfikowanych przez Polskę konwencji MOP oraz powodów zastanego stanu rzeczy.

- **Pani Agata Oklińska**, omówiła wątpliwości Ministerstwa dotyczące przedmiotowego wniosku. Zgłosiła m.in. zastrzeżenia do nakreślonego zakresu tematycznego, ponieważ nie jest jasne, w jaki sposób omawiana ekspertyza przyczyni się do promowania międzynarodowych standardów pracy. Zwróciła na zbyt szeroki zakres tematyczny oraz na trwające prace Komisji Kodyfikacyjnej ds. prawa pracy.
- Trwa mechanizm przeglądu standardów, który oceni wszystkie Konwencje i zalecenia pod kątem ich aktualności. Strona związkowa podkreślała, aby nie uprzedzać jego wyników.

Uzgodniono:

Odrzucenie wniosku OPZZ.

Ad. 6

Sprawy różne:

- **Pani Ewa Podgórska-Rakiel**, NSZZ „Solidarność”, zapytała stronę rządową o wdrożenie do polskiego porządku prawnego dyrektywy z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (91/533/EWG). Zdaniem NSZZ „Solidarność” ta dyrektywa wdrożona została do Kodeksu pracy odwrotnie. Zgodnie z art. 4 dyrektywy pracownicy kierowani do pracy w innym Państwie Członkowskim na okres dłuższy niż miesiąc powinni otrzymać przed wyjazdem dokument zawierający przynajmniej następujące informacje dodatkowe: a) czas trwania zatrudnienia za granicą, b) walutę w której wynagrodzenie ma być wypłacane, c) tam gdzie ma to

zastosowanie, świadczenia pieniężne lub w naturze, związane z zatrudnieniem za granicą, d) tam gdzie ma to zastosowanie, warunki repatriacji pracownika. Tymczasem, w myśl art. 29(1) Kodeksu pracy umowa o pracę z pracownikiem skierowanym do pracy na obszarze państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej na okres przekraczający 1 miesiąc, powinna określać: 1) czas wykonywania pracy za granicą, 2) walutę, w której będzie wypłacane pracownikowi wynagrodzenie w czasie wykonywania pracy za granicą. Ponadto, poprosiła o wyjaśnienie powodów, przedstawienie dokumentów, które stały się podstawą wyłączenia transportu z ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług. Zgodnie z art. 2 ustawy, jej przepisów nie stosuje się do: 1) przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do załóg morskich statków handlowych; 2) transportu międzynarodowego, z wyłączeniem przewozów kabotażowych. Z kolei w myśl art. 1 dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług niniejszej dyrektywy nie stosuje się tylko do przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do personelu pływającego. Powyższe oznacza, że transport objęty jest zakresem obowiązywania dyrektywy i taki pogląd prezentują przedstawiciele Komisji Europejskiej.

Pani Renata Szczęch, poprosiła o przekazanie pytań na piśmie.

Uzgodniono:

Przygotowanie pisma do Pani Minister Renaty Szczęch zawierające pytania dotyczące przytoczonych Dyrektyw.

- **Pani Magdalena Wysocka**, Naczelnik Wydziału Koordynacji Współpracy Międzynarodowej, MRPiPS, omówiła kwestie związane z aktami przyjętymi podczas ostatniej konferencji MOP: poprawki do Konwencji MOP nr 185 dot. dowodów tożsamości marynarzy z 2003 roku oraz poprawki do Konwencji MOP o pracy na morzu z 2006 roku.
- **Pan Jacek Dubiński**, zwrócił uwagę na konieczność ratyfikacji Konwencji MOP nr 188 dot. pracy w sektorze rybołówstwa z 2006 roku. (Przedstawicielka Ministerstwa, przypomniała, że Polska musi najpierw wdrożyć omawianą Konwencję, następnie wejdzie w życie w listopadzie 2017 roku. Natomiast kwestia jej ratyfikacji pozostaje otwarta.)

.....

BOGDAN KUBIAK
Przewodniczący Zespołu
ds. międzynarodowych

Sporządziła:
Katarzyna Odziemczyk
Biuro Rady Dialogu Społecznego

Warszawa, dnia 24 kwietnia 2017 r.

PRZEWODNICZĄCY
Zespołu problemowego
ds. międzynarodowych
Bogdan Kubiak
RDS/278 /04/17

Pani
Renata Szczęch
Podsekretarz Stanu
Ministerstwo Spraw Zagranicznych

Szanowna Pani Minister,

Uprzejmie informuję, iż na ostatnim posiedzeniu Zespołu problemowego ds. międzynarodowych Rady Dialogu Społecznego, które odbyło się 19 kwietnia br. poruszono kwestię dotyczącą nieprawidłowości wdrożenia dyrektyw unijnych.

W związku z powyższym zwracam się z prośbą o wyjaśnienie poniższych kwestii:

- Nieprawidłowości wdrożenia do polskiego porządku prawnego dyrektywy z dnia 14 października 1991 r. w sprawie obowiązku pracodawcy dotyczącym informowania pracowników o warunkach stosowanych do umowy lub stosunku pracy (91/533/EWG). Wydaje się, że dyrektywa ta wdrożona została do Kodeksu pracy odwrotnie. Zgodnie z art. 4 dyrektywy pracownicy kierowani do pracy w innym Państwie Członkowskim na okres dłuższy niż miesiąc powinni otrzymać przed wyjazdem dokument zawierający przynajmniej następujące informacje dodatkowe: a) czas trwania zatrudnienia za granicą, b) walutę w której wynagrodzenie ma być wypłacane, c) tam gdzie ma to zastosowanie, świadczenia pieniężne lub w naturze, związane z zatrudnieniem za granicą, d) tam gdzie ma to zastosowanie, warunki repatriacji pracownika. Tymczasem, w myśl art. 29(1) Kodeksu pracy umowa o pracę z pracownikiem skierowanym do pracy na obszarze państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej na okres przekraczający 1 miesiąc, powinna określać: 1) czas wykonywania pracy za granicą, 2) walutę, w której będzie wypłacane pracownikowi wynagrodzenie w czasie wykonywania pracy za granicą;
- Powodów, przedstawienie dokumentów, które stały się podstawą wyłączenia transportu z ustawy z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług. Zgodnie z art. 2 ustawy, jej przepisów nie stosuje się do: 1) przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do załóg morskich statków handlowych; 2) transportu międzynarodowego, z wyłączeniem przewozów kabotażowych. Z kolei w myśl art. 1 dyrektywy 96/71/WE z dnia 16 grudnia 1996 r. dotyczącej delegowania pracowników w ramach świadczenia usług niniejszej dyrektywy nie stosuje się tylko do

przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do personelu pływającego. Powyższe oznacza, że transport objęty jest zakresem obowiązywania dyrektywy. Taki pogląd prezentują także przedstawiciele Komisji Europejskiej podkreślając, że dyrektywa o delegowaniu pracowników ma zastosowanie do wszystkich sektorów gospodarki w tym do transportu drogowego.

Z poważaniem

/-/

Bogdan Kubiak

Warszawa, A maja 2017 r.

Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Podsekretarz Stanu

Renata Szczęch

W P Ł Y N Ę Ł O

Dnia 23.05.17

L.dz. LOS 409/05/A

DPUE.920.782.2017 / 2 / as

Dot.: RDS/278 /04/17 z 24.04. 2017 r.

Pan
Bogdan Kubiak
Przewodniczący Zespołu
ds. międzynarodowych
Rady Dialogu Społecznego
ul. Limanowskiego 23
02-943 Warszawa

Szanowny Panie Przewodniczący,

w odpowiedzi na pismo z dnia 24 kwietnia br. w sprawie nieprawidłowości we wdrożeniu dyrektywy unijnych przedstawiam następujące stanowisko.

Artykuł 4 dyrektywy 91/533/EWG dotyczy sytuacji, w której pracownik kierowany jest do pracy do innego państwa niż to, które reguluje umowę o pracę. Oznacza to, że może to być zarówno inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, jak i państwo niebędące członkiem Unii Europejskiej. W związku z powyższym w treści art. 29¹ ust. 1 ustawy – Kodeks pracy pominięte zostały państwa członkowskie Unii Europejskiej, które objęte są zakresem art. 4 dyrektywy 91/533/EWG. W konsekwencji przepis art. 29¹ ust. 1 ustawy – Kodeks pracy nie jest zgodny w tym zakresie z dyrektywą 91/533/EWG i wymaga zmiany.

Al. J. Ch. Szucha 21
00-580 Warszawa

Tel.: +48 22 523 7241
Fax: +48 22 523 7243
rszczuch.sekretariat@msz.gov.pl

Dziękując za zwrócenie uwagi na istniejącą niezgodność informuję, że podjęte zostaną niezbędne kroki w celu jej usunięcia. Informacja o zaistniałej niezgodności zostanie przekazana Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej, jako ministrowi właściwemu do inicjowania zmian w ustawie – Kodeks pracy, z prośbą o podjęcie prac zmierzających do zapewnienia zgodności polskiego prawa z prawem Unii Europejskiej.

Odnosząc się do pytania dotyczącego wyłączenia z zakresu zastosowania ustawy o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług transportu międzynarodowego (z wyłączeniem przewozów kabotażowych) uprzejmie przekazuję poniższe informacje.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, że delegowanie pracowników realizowane jest na podstawie przepisów prawa UE regulujących swobodę świadczenia usług, czyli art. 56-62 TFUE. Biorąc pod uwagę, że zgodnie z art. 58 ust. 1 TFUE swobodę przepływu usług w dziedzinie transportu regulują postanowienia tytułu Traktatu dotyczącego transportu, a nie art. 56-62 TFUE, powstaje poważna wątpliwość, czy akty prawa wtórnego, takie jak dyrektywy 96/71/WE i 2014/67/UE służące realizacji tychże przepisów Traktatowych, mogą regulować kwestie nimi nieobjęte.

Należy również zwrócić uwagę, że transport międzynarodowy zasadniczo nie stanowi delegowania w rozumieniu art. 1 ust. 3 lit. a) dyrektywy 96/71/WE, a zastosowanie kilku reżimów prawnych do pracowników transportu napotkałoby znaczne trudności (por. *Commission staff working document: Commission's services report on the implementation of Directive 96/71/EC concerning the posting of workers in the framework of the provision of services*, SEC (2006) 439).

Wspomniane trudności skutkowałyby brakiem pewności prawnej oraz znacznymi utrudnieniami dla przedsiębiorców świadczących usługi transportowe, a w efekcie prowadziły do naruszenia zasady proporcjonalności. W tym względzie należy zauważyć, że Komisja Europejska wszczęła postępowania przeciwko kilku państwom członkowskim, które wprowadziły na swoim terytorium ograniczenia polegające na restrykcyjnym stosowaniu przepisów o delegowaniu w odniesieniu do pracowników transportu międzynarodowego.

Biorąc pod uwagę ewidentną lukę w przepisach prawa Unii Europejskiej oraz toczące się od wielu lat na forum Unii Europejskiej spory dotyczące zastosowania przepisów dyrektywy 96/71/WE do transportu międzynarodowego, jednoznaczne przesądzenie zgodności przedmiotowego wyłączenia z prawem Unii Europejskiej będzie możliwe jedynie w przypadku ustalenia zakresu zastosowania dyrektywy 96/71/WE przez Trybunał Sprawiedliwości UE.

Z poważaniem

Delegowanie pracowników w ramach świadczenia usług.

Dz.U.2016.868 z dnia 2016.06.17

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 17 czerwca 2016 r. do: 11 lutego 2018 r.

Wejście w życie:

18 czerwca 2016 r.

Rozdział 1 Przepisy ogólne

Art. 1. [Przedmiot ustawy]

Ustawa określa zasady:

- 1) delegowania pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach świadczenia usług;
- 2) kontroli przestrzegania przepisów o delegowaniu pracowników oraz realizacji obowiązków informacyjnych związanych z delegowaniem pracowników;
- 3) współpracy z właściwymi organami innych państw członkowskich dotyczącej delegowania pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tego terytorium;
- 4) ochrony pracowników delegowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i z tego terytorium;
- 5) postępowania związanego z realizacją wniosków o powiadomienie o decyzji w sprawie nałożenia na pracodawcę delegującego pracownika z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej administracyjnej kary pieniężnej lub grzywny administracyjnej oraz o egzekucję takiej kary lub grzywny.

Art. 2. [Wyłączenie stosowania przepisów ustawy]

1. Przepisów ustawy nie stosuje się do:
 - 1) przedsiębiorstw marynarki handlowej w odniesieniu do załóg morskich statków handlowych;
 - 2) transportu międzynarodowego, z wyłączeniem przewozów kabotażowych.
2. Do przewozów kabotażowych nie stosuje się przepisów art. 24 i art. 25.

Rozdział 5 Obowiązki pracodawcy delegującego pracownika na terytorium RP

Art. 24. [Wyznaczenie osoby upoważnionej do pośredniczenia w kontaktach z PIP; oświadczenia składane PIP przez pracodawcę]

1. Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP wyznacza osobę upoważnioną do pośredniczenia w kontaktach z Państwową Inspekcją Pracy oraz do przesyłania i otrzymywania dokumentów lub zawiadomień, przebywającą w okresie delegowania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Na żądanie Państwowej Inspekcji Pracy osoba, o której mowa w ust. 1, niezwłocznie przekazuje Państwowej Inspekcji Pracy dane osoby upoważnionej przez pracodawcę delegującego pracownika na terytorium RP do reprezentowania go w trakcie kontroli prowadzonej przez Państwową Inspekcję Pracy. Dane tej osoby obejmują jej imię i nazwisko, adres, pod którym przebywa, oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym. Na uzasadniony wniosek Państwowej Inspekcji Pracy, w związku z prowadzoną kontrolą, ta osoba powinna być dostępna na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

3. Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP najpóźniej w dniu rozpoczęcia świadczenia usługi składa Państwowej Inspekcji Pracy oświadczenie zawierające następujące informacje niezbędne w celu przeprowadzenia kontroli sytuacji faktycznej w miejscu pracy:

1) dane identyfikacyjne pracodawcy obejmujące:

a) nazwę,

b) siedzibę (adres) oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym, a w przypadku pracodawcy będącego osobą fizyczną - miejsce zamieszkania (adres) oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP) albo numer identyfikacyjny uzyskany w państwie członkowskim siedziby pracodawcy dla celów podatkowych albo ubezpieczeniowych;

2) przewidywaną liczbę pracowników delegowanych na terytorium RP wraz z danymi obejmującymi ich imię i nazwisko, datę urodzenia oraz obywatelstwo;

3) przewidywaną datę rozpoczęcia i zakończenia delegowania pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

4) adresy miejsca pracy pracowników delegowanych na terytorium RP;

5) charakter usług uzasadniający delegowanie pracowników na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

6) dane osoby, o której mowa w ust. 1, obejmujące jej imię i nazwisko, adres, pod którym przebywa, oraz numer telefonu i adres poczty elektronicznej o charakterze służbowym;

7) miejsce przechowywania dokumentów, o których mowa w art. 25 ust. 1.

4. Jeżeli pracownik delegowany na terytorium RP ma wykonywać pracę na rzecz pracodawcy użytkownika w rozumieniu przepisów o zatrudnianiu pracowników tymczasowych, oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, obejmuje ponadto dane identyfikacyjne tego pracodawcy, o których mowa w ust. 3 pkt 1 lit. a-c.

5. Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP zawiadamia o każdej zmianie informacji zawartych w oświadczeniu, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 6 i 7 oraz ust. 4, nie później niż w terminie 7 dni roboczych od dnia zaistnienia zmiany.

6. Oświadczenie, o którym mowa w ust. 3, oraz zawiadomienie, o którym mowa w ust. 5, składa się w języku polskim lub w języku angielskim w formie pisemnej, w postaci papierowej albo elektronicznej, w tym za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego

w rozumieniu przepisów rozdziału 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Art. 25. [Obowiązek przechowywania i udostępniania dokumentów]

1. Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP jest obowiązany w okresie delegowania do przechowywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w postaci papierowej lub elektronicznej:
 - 1) kopii umowy o pracę pracownika delegowanego na terytorium RP lub innego równoważnego dokumentu poświadczającego warunki zatrudnienia w ramach nawiązanego stosunku pracy;
 - 2) dokumentacji dotyczącej czasu pracy pracownika delegowanego na terytorium RP w zakresie rozpoczęcia i zakończenia pracy oraz liczby godzin przepracowanych w danym dniu lub jej kopii;
 - 3) dokumentów określających wysokość wynagrodzenia pracownika delegowanego na terytorium RP wraz z wysokością dokonanych odliczeń zgodnie z właściwym prawem oraz dowodów wypłaty pracownikowi wynagrodzenia lub ich kopii.
2. Pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP jest obowiązany, na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy, do udostępniania w okresie delegowania dokumentów, o których mowa w ust. 1, oraz ich tłumaczenia na język polski nie później niż w terminie 5 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku.
3. W okresie 2 lat po zakończeniu wykonywania pracy przez pracownika delegowanego na terytorium RP, na wniosek Państwowej Inspekcji Pracy, pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP dostarcza dokumenty, o których mowa w ust. 1, nie później niż w terminie 15 dni roboczych od dnia otrzymania wniosku. Wniosek może obejmować również żądanie tłumaczenia określonych dokumentów na język polski.
4. W sytuacjach, o których mowa w ust. 2 i 3, pracodawca delegujący pracownika na terytorium RP dostarcza dokumenty lub ich kopie w postaci papierowej albo elektronicznej, w tym za pośrednictwem pojedynczego punktu kontaktowego w rozumieniu przepisów rozdziału 2a ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej.

Kodeks pracy.

Dz.U.2018.108 t.j. z dnia 2018.01.12

Status: Akt obowiązujący

Wersja od: 17 stycznia 2018 r. do: 31 stycznia 2018 r.

Wejście w życie:

1 stycznia 1975 r.

DZIAŁ DRUGI

Stosunek pracy

Rozdział II

Umowa o pracę

Oddział 1

Zawarcie umowy o pracę

Art. 29¹. [Oddelegowanie pracownika poza UE]

§ 1.

Umowa o pracę z pracownikiem skierowanym do pracy na obszarze państwa niebędącego członkiem Unii Europejskiej na okres przekraczający 1 miesiąc, niezależnie od warunków określonych w art. 29 § 1, powinna określać:

- 1) czas wykonywania pracy za granicą;
- 2) walutę, w której będzie wypłacane pracownikowi wynagrodzenie w czasie wykonywania pracy za granicą.

§ 2.

Przed skierowaniem pracownika do pracy pracodawca dodatkowo informuje pracownika na piśmie o:

- 1) świadczeniach przysługujących z tytułu skierowania do pracy poza granicami kraju, obejmujących zwrot kosztów przejazdu oraz zapewnienie zakwaterowania;
- 2) warunkach powrotu pracownika do kraju.

§ 3.

Poinformowanie pracownika o jego warunkach zatrudnienia, o których mowa w § 2, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów.

§ 4.

Pracodawca informuje pracownika na piśmie o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 2, niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 1 miesiąca od dnia wejścia w życie tych zmian, a w przypadku gdy rozwiązanie umowy o pracę miałoby nastąpić przed upływem tego terminu - nie później niż do dnia rozwiązania umowy.

§ 5.

Poinformowanie pracownika o zmianie jego warunków zatrudnienia, o których mowa w § 2, może nastąpić przez pisemne wskazanie odpowiednich przepisów.

§ 6.

Przepisy § 1-5 stosuje się odpowiednio do stosunków pracy nawiązanych na innej podstawie niż umowa o pracę.